

عنوان مقاله:

مطالعه ی اثر پرتوگیری مزمن در ساکنان مناطق با پرتو زایی طبیعی بالا در شهر رامسر با استفاده از روش سیتوژنتیکی سنجش هستک

محل انتشار:

مجله علوم و فنون هسته ای، دوره 44، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فرشته عباسی سیر - پژوهشکده راکتور و ایمنی هسته ای، پژوهشگاه علوم و فنون هسته ای، سازمان انرژی اتمی ایران، صندوق پستی: ۱۴۳۹۵-۸۳۶، تهران - ایران

پرویز عبدالمالکی - گروه بیوفیزیک، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه تربیت مدرس، صندوق پستی: ۱۴۱۱۵-۱۵۴، تهران - ایران

سید ابوالقاسم حائری - پژوهشکده راکتور و ایمنی هسته ای، پژوهشگاه علوم و فنون هسته ای، سازمان انرژی اتمی ایران، صندوق پستی: ۱۴۳۹۵-۸۳۶، تهران - ایران

سید مهدی حسینی پویا - پژوهشکده کاربرد پرتوها، پژوهشگاه علوم و فنون هسته ای، سازمان انرژی اتمی ایران، صندوق پستی: ۱۴۳۹۵-۸۳۶، تهران ایران

خلاصه مقاله:

تأثیر پرتوگیری مزمن بر ساکنین مناطق با پرتو زایی طبیعی بالا در شهر رامسر، با استفاده از روش سیتوژنتیک سنجش هستک های متوقف شده در مرحله سیتوکینز و مقایسه ی نتایج میان دو گروه مورد مطالعه و کنترل، مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد اختلاف معنی-داری ($P > 0.01/0$) در میانگین فرکانس هستک های شمارش شده در لنفوسیت های خون محیطی گروه مورد مطالعه (ساکن در منطقه ی با پرتو زایی طبیعی بالای شهر رامسر) و گروه کنترل (ساکن در شهر تنکابن) وجود دارد. همچنین، بعد از پرتو دهی نمونه ها، گروه کنترل، افزایش بیش تری را در فرکانس هستک ها نسبت به گروه مورد مطالعه نشان داد و این امر، شاهدی بر وجود پدیده پاسخ تطبیقی پرتوی، در ساکنین مناطق با پرتو زایی طبیعی بالا در شهر رامسر می باشد. همبستگی میان فرکانس هستک ها و سن، در گروه کنترل بیش تر از گروه مورد مطالعه مشاهده شد.

کلمات کلیدی:

پرتو زایی طبیعی بالا، دزیمتری بیولوژیکی، سنجش هستک، پرتوگیری مزمن، پاسخ تطبیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1589683>

